

Himmelturen

Det var over 200 som gikk turen. Lørdag. I et usannsynlig vakkert vær. Med utsiktspunkter som lå på rekke og rad. De *dårligste* plassene er på høyde med det beste i dette landet. Og de beste plassene er ubeskrivelige. Altså - faktisk - ubeskrivelig. Umulig å sette ord på. De største ordene blir for små. De høyeste tonene blir for lave. Bildene antyder litt. Men bare litt.

Noen ganger er man med på noe som man kanskje tror er starten på noe *helt* spesielt. Den ivrige, dyktige og entusiastiske gjengen i Tokke, i Lårdal og Dalen, har startet noe som kan bli stort. *Virkelig stort.*

Jeg tror ikke at de første som gikk Skarveren-net ante at om lag 12 000 mennesker skulle gå fra Finse til Ustaoset fast hvert år nest siste lørdagen i april. Jeg tror ikke at de første som samlet sammen til noen konserter med blues på Notodden for bortimot 20 år siden ante at kanskje 15 000 mennesker la denne festivalen inn i årsplanleggingen sin hvert år. For å bruke en langhelg i august ved Heddalsvannet.

Å få til slike begivenheter krever imidlertid mye. Mot, stayerevne, patriotisme - pluss et «produkt» som man nå sier om det meste, et produkt som holder mål.

I Tokke - på turen mellom Dalen og Lårdal - langs Bandak, men 500-600 meter over vannspeilet, har de vel kanskje det beste av det som finnes i Norge når det gjelder slikt. Man kan gå turen på fire timer, på fem - eller bruke ni. Man kan velge en veldig krevende løype - eller en litt lettere. Man kan gå alene, eller i flokk. Man kan raste mye eller lite. Men man kan ikke unngå å se hvor ufattelig denne turen, disse utkikkspunktene, dette landskapet er. Fjell og fjord. Snø og bygder. Gårder og historie. Tegn på slit og forsakelser.

I 1974 skrev Jon Laddau følgende i Boston-avisen Real Paper om en helt ung og ukjent musiker han hadde sett på en konsert: «*Jeg så rockens framtid. Dens navn er Bruce Springsteen.*»

Jeg hadde samme følelsen mellom Dalen og Lårdal lørdag, den første offisielle turen på denne ruten. Jeg så starten på noe stort.

Og om du også vil se det så sett av tid til denne *Himmelturen*. Den passer - faktisk - for store og små. Og den kan tilpasses spreke og ikke fullt så spreke. Både tilpasses med lengde og fart.

Denne turen, som de - litt misvisende har kalt «*Tøffare enn Besseggen*», misvisende fordi turen står meget støtt på egne bein uten å trekke inn Besseggen, bør bli en av de mange store attraksjonene i Telemark. Kanskje den største.

Den blir helt sikkert en årlig sak i Tokke. Men du kan jo gå turen når det passer. For fjellene og utsiktspunktene er der hele tiden. For deg...

Eg heiter Anne Knutsdotter, Kari er mi mor, og Truls han er min bror. Me bur oppå ein plass der som ingen skulle tru at nokon kunne bu.

Og plassen heiter Uren, Luren, Himmelturen, Steinrøys, Steinrøys, Sveltihel.

Ja, plassen ligg sø høgt, høgt oppe i ein ur, alt under berge-mur og det er ikkje meir enn at vi på simpelt vis kan fø to kyr og ein gris.

tekst og foto: ove.mellingen@ta.no

UTSYN I: Bandak mot Lårdal i retning Kviteseid på en speilblank sommerdag.

UTSYN II: En rast med utsikt mot Dalen og fortsatt snøkleddetopper.

UTSYN III: Fra motsatt side av Bandak og Himmelturen.